

udtrykkeligt: Hvem kan skønne, om Arbejdsløshedshjælpen anvendes rigtigt? Hvem kan kontrollere det? Det kan Kommunerne, siger han, og derfor vil det ærede Medlem gøre Kommunerne interesserede i Sagen. Af samme Grund har jeg, skønt det blev ønsket stærkt, særlig fra mine Partifællers Side, ikke stillet Forslag med Hensyn til Arbejdsanvisningslovforslaget, om at lade Arbejdsanvisningen gaa over til Staten. Jeg har ikke gjort det, netop fordi jeg har det samme Synspunkt, at Kommunerne bliver mere interesserede, naar Arbejdsanvisningen bliver kommunal. Jeg tror det ærede Medlem har Ret i den Tanke, om end jeg ikke mener, at den bør praktiseres paa den Maade, det ærede Medlem vil praktisere den paa. Men den Tanke, der ligger bagved det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds' (Schovelin) Forslag, er netop den samme, Ønsket om, at Kommunerne gennem den offentlige Arbejdsanvisning skal have Mulighed for at tilvejebringe en Kontrol med, om de Mennesker virkelig er arbejdsløse, som faar Arbejdsløshedsunderstøttelse. Derved imødekommer man i Virkeligheden ogsaa nogle af de Tanker, der er fremsatte af Justitiarius Ussing. Jeg sympatiserer meget med disse Tanker; men jeg tror ikke, de hører hjemme her. Jeg tror, det er rigtigt, at Arbejdsløshedskasserne bliver en selvstændig Institution og holdes udenfor Fagforeningerne. De skal ikke ad Lovgivningens Vej knyttes sammen med Fagforeninger; det bliver de af sig selv; det behøver vi ikke at hjælpe dem til; vi skal netop tilstræbe det modsatte. Men ved at gaa den af os paa pegede Vej vil man faa oplyst, om det er den saakaldte falske Arbejdsløshed, der foreligger. Det vil kunne oplyses, naar Folk skal henvende sig til de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, og derved rammes i Virkeligheden noget af det, Justitiarius Ussing sigter til, nemlig dette, at en Mand kan gaa hen og faa Arbejdsløshedsunderstøttelse samtidig med, at hans egen Forening eller de, der har brudt Overenskomsten, hvad enten det er offentligt eller privat, siger til ham: Du kan ikke søge det Arbejde der og der paa det og det Sted. Det kan man faa undersøgt, idet Manden maa melde sig ved den offentlige Arbejdsanvisning, hvor den tilsvarende Arbejdsgiver ogsaa melder sig. Selvfølgelig vilde Kontrollen være mere effektiv, hvis man lod Arbejdsanvisningen være afgørende med Hensyn til, om en Mand kunde nægte at modtage det Arbejde, han afviste; men jeg mener, at det ærede Medlem for Køben-

havns 4de Valgkreds her har Ret, naar han siger, at det forlanges ikke. Der forlanges kun et Bevis, medens Afgørelsen er lagt i Arbejdsløshedskassernes Ledelses Haand, og det finder jeg rigtigt, idet man da anerkender Selvstyreprincippet for Arbejdsløshedskasserne, men gennem det af det ærede Medlem stillede Forslag vil Statens Tilsyn faa Lejlighed til at se efter, om det gaar rigtigt til.

De Udgifter, der eventuelt kunde bortfalde, blev under første Behandling opgivet til ca. 60,000 Kr., og det stod uimodsagt. Senere har jeg set i Arbejdsløshedsinspektørens Indberetning for 1911—12, at de er kalkulerede til 43,852 Kr., altsaa noget mindre. Men i denne Indberetning findes en Udtalelse af Arbejdsløshedsinspektøren, som jeg vil benytte Lejligheden til at paatale. Der staar: „Paa Foranledning skal Opmærksomheden henledes paa, at en Udskillelse af Anvisningen fra Kasserne ikke vilde betyde en Besparelse af det under denne Konto henførte Beløb, da de i Henhold til Inspektoratets Krav stadig skærpede Kontrolregler i Kasserne nødvendiggør et Apparat, der i alt væsentligt maa blive detsamme, hvad enten der er knyttet Anvisning til Kassen eller ikke.“ Naar man lægger noget af Kontrollen over til det kommunale Arbejdsanvisningskontor og lægger hele Arbejdsanvisningen derover, mener jeg, at det modsatte af, hvad der staar i denne Sætning, sker. Jeg mener nemlig, at da vil ikke blot de direkte Udgifter, som her opføres til ca. 44,000 Kr., falde bort, men tillige vil Kontrolapparatet kunne formindskes betydeligt, saaledes at man vil komme til det modsatte Resultat af det, Arbejdsløshedsinspektøren hævder, idet vi netop vil formindskes Udgiften betydeligt ved at flytte Kontrollen over til det offentlige Kontor, hvortil vi alligevel skal give Pengene ud.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) agter at tage de af ham stillede Ændringsforslag tilbage, men jeg vilde sætte Pris paa, om han gjorde det, thi jeg finder, at Tankerne deri er saa rigtige og logiske, at de ikke kan modsiges, undtagen fordi man ikke vil gaa ind paa dem. Derfor vil jeg anse det for rigtigst, om disse Ændringsforslag blev tagne tilbage, for at man kunde faa de deri nedlagte Tanker taget under Overvejelse ved Sagens videre Behandling. De er i alt Fald for gode til at blive nedsablede.

N. C. Jensen: Jeg tillod mig ved denne Sags første Behandling at henlede Opmærksomheden paa, at jeg troede, det